

บทที่ 5

วิจารณ์ผลการทดลอง

ปริมาณสารกาแฟอีนในการแฟจะพูนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ อย่างรวมกัน ซึ่งได้แก่ พันธุ์ สภาพอากาศ สภาพแวดล้อมของพื้นที่ รวมทั้งการจัดการก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว โดยในการทดลองครั้งนี้ สามารถอธิบายผลการทดลองได้ดังนี้

การทดลองที่ 1 การศึกษาปริมาณกาแฟอีนเมื่อต้นในกาแฟ

1.1) การวิเคราะห์หาปริมาณกาแฟอีนในเครื่องคั่มกาแฟชนิดผงสำเร็จรูป

การเบรียบเทียบค่าเฉลี่ยปริมาณสารกาแฟอีน ในเครื่องคั่มกาแฟชนิดผงสำเร็จรูป พบว่า กาแฟชนิดผงสำเร็จรูป มีห้องอบโคน่า ซีเลค และบัดดี้ ดีน มีปริมาณกาแฟอีนมากที่สุด มีค่าเท่ากับ 9.67 และ 9.44 มิลลิกรัมต่อกรัมน้ำหนักกาแฟ ส่วนยี่ห้อเข้าช่องผสมชนิดเกล็ด และ โคลัมเบีย ทรัฟิโน มีปริมาณกาแฟอีนน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ 7.05 และ 6.19 มิลลิกรัมต่อกรัมน้ำหนักกาแฟ ทั้งนี้จากการศึกษาถึงอัตราส่วนที่ระบุไว้ด้านข้างของผลิตภัณฑ์แต่ละยี่ห้อที่นำมาทดลอง (ตารางภาคผนวกที่ 1) พบว่า ในกาแฟแต่ละยี่ห้อมีความแตกต่างกันในส่วนของพันธุ์กาแฟ และ ปริมาณกาแฟในผลิตภัณฑ์ ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวมีผลต่อปริมาณกาแฟอีนในผลิตภัณฑ์ ดังกล่าว โดยอธิบายได้ดังนี้ 1) พันธุ์กาแฟ ผลิตภัณฑ์กาแฟชนิดผงสำเร็จรูป ส่วนใหญ่นิยมใช้กาแฟโรบัสต้า เป็นส่วนผสมหลัก เนื่องจากให้ความเข้มของรสชาติกาแฟมากกว่า และผสมกาแฟราบบิกาเพื่อให้กาแฟสำเร็จรูปมีกลิ่นหอม (Richard, 2006) แต่จากการศึกษาปริมาณกาแฟอีนในการแฟทั้งสองพันธุ์ พบว่า กาแฟราบบิกาจะมีกาแฟอีนน้อยกว่ากาแฟโรบัสต้า โดยมีค่าเท่ากับ 0.8 ถึง 1.0 และ 1.4 ถึง 2.0 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักแห้งในสารกาแฟดิบ ตามลำดับ ส่วนสารกาแฟที่ผ่านการคั่วจะปริมาณกาแฟอีน เท่ากับ 0.42 ถึง 2.82 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักแห้ง (Sivetz, 1963; Clarke, 1985; Varnam and Sutherland, 1994; Ky *et al.*, 2001 and Koshiro *et al.*, 2006) ดังนั้นจากการวิเคราะห์ปริมาณกาแฟอีนกาแฟชนิดผงสำเร็จรูป หากยี่ห้อใดมีส่วนผสมของกาแฟโรบัสต้ามากก็จะพบปริมาณกาแฟอีนสูงตามด้วย 2) ปริมาณของส่วนผสมกาแฟในผลิตภัณฑ์ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อปริมาณกาแฟอีนในการแฟชนิดผงสำเร็จรูป เช่นกัน หากในผลิตภัณฑ์มีปริมาณส่วนผสมของกาแฟ

ในผลิตภัณฑ์มาก ไม่มีส่วนผสมอย่างอื่นปนเข้ามามาก ก็จะทำให้พบปริมาณคาเฟอีนในผลิตภัณฑ์สูงตามด้วย

1.2) การศึกษาผลของการคั่วและการบดต่อปริมาณคาเฟอีนในกาแฟหรือรานิ古้

ผลของปัจจัยหลัก พบว่า การคั่วอ่อนมีปริมาณคาเฟอีนสูงที่สุด มีค่าเท่ากับ 2.94 มิลลิกรัม ต่อกรัมน้ำหนักแห้ง ส่วนที่ว่าเข้มมีปริมาณคาเฟอีนต่ำที่สุด มีค่าเท่ากับ 2.18 มิลลิกรัมต่อกรัมน้ำหนักแห้ง ส่วนระดับการบด พบว่า การบดละเอียด มีปริมาณคาเฟอีนสูงที่สุด เมื่อเทียบกับการบดหยาบ ค่าเท่ากับ 2.61 และ 2.33 มิลลิกรัมต่อกรัมน้ำหนักแห้ง ตามลำดับ ขณะที่ผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยหลัก 2 ปัจจัย พบว่า การคั่วอ่อนและบดละเอียด มีผลให้ปริมาณคาเฟอีนสูงที่สุด มีค่าเท่ากับ 2.94 มิลลิกรัมต่อกรัมน้ำหนักแห้ง และการคั่วเข้มและบดหยาบ มีผลให้ปริมาณคาเฟอีนต่ำที่สุด มีค่าเท่ากับ 2.03 มิลลิกรัมต่อกรัมน้ำหนักแห้ง

จากการศึกษาผลงานทดลองต่างๆ สามารถนำมาอธิบายผลการทดลองได้ดังนี้ เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยหลักที่ 1 การคั่ว เป็นการให้ความร้อนกับสารกาแฟเพื่อให้สารกาแฟมีกลิ่นหอม ซึ่งขณะที่คั่วจะเกิดการเปลี่ยนแปลงภายในสารกาแฟ เช่น ปริมาณน้ำตาล ความชื้นในเมล็ด ปริมาณไขมัน โปรตีนและสารคาเฟอีน เป็นต้น (Maier *et al.*, 1984; Schenker *et al.*, 2000; Bradbury, 2001 and Pittia *et al.*, 2001) โดยในการทดลองนี้เริ่มต้นที่อุณหภูมิ 180 องศาเซลเซียสและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และก็จะคงที่ ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงจุดหลอมเหลวของคาเฟอีน พบว่า คาเฟอีนมีจุดหลอมเหลวอยู่ที่ 238 องศาเซลเซียส (Anonymous, 2000) ซึ่งระดับการคั่วดังกล่าวจะทำสารคาเฟอีนค่อยๆ ที่จะสลายไปบ้างส่วน โดย Viani and Horman (1975) และ Stennert and Maier (1996) กล่าวว่ากาแฟที่คั่วอ่อน จะมีการสลายของสารคาเฟอีนน้อยกว่ากาแฟที่คั่วเข้ม ซึ่งสอดคล้องกับงานทดลองของ Duarte *et al.* (2005) พบว่า สารแอนติ-ออกซิเดนซ์และสารประกอบโพลีฟินอล ในสารกาแฟจะลดลงตามระดับการคั่วที่เพิ่มขึ้น ส่วนปัจจัยที่ 2 การบด จากผลการทดลองอธิบายได้ว่า การบด เป็นการเพิ่มพื้นที่ผิวของผงกาแฟให้สัมผัสนับตัวทำละลาย (Andueza, 1996; Pittia and Lerici, 2001) และจาก การศึกษาของ Bell *et al.* (1996) พบว่าการบดละเอียดจะทำให้มีปริมาณคาเฟอีนสูง เพราะฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่าหากบดละเอียดเพิ่มมากขึ้น จะทำให้สามารถสกัดสารคาเฟอีนได้เพิ่มมากขึ้นตามด้วย

การทดลองที่ 2 การศึกษาผลของพันธุ์และช่วงฤดูกาลการเก็บเกี่ยวผลผลิตต่อปริมาณคาเฟอีนในกาแฟหรือรานิ古้

ปัจจัยทางด้านสายพันธุ์ พบว่า กาแฟรานิ古้พันธุ์ H528/46 ML 2/10 ซึ่งเป็นพันธุ์ลูกผสมมีปริมาณคาเฟอีนต่ำที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับพันธุ์ลูกผสมอีก 2 สายพันธุ์ (H 420/9 ML 2/4 และ

CIFC 7963-13-28) และพันธุ์อราบิก้าแท้ (พันธุ์ทิปปิก้า) ทั้งนี้จากการศึกษาโดย อาจารย์ (2527) พบว่า กาแฟพันธุ์ H 528/46 ML 2/10 เป็นลูกผสมรุ่นที่ 2 จากการผสมพันธุ์ระหว่าง HW 26/13 กับ 2482/20 Catuai Amarello มีลักษณะทางด้านกายภาพลักษณะกึ่งกาแฟ ฟอร์มภายนอกกว่ากาแฟ โบรบสต้า ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นที่ควบคุมลักษณะทางกายภาพและการควบคุมการสร้างสารเคมีเป็นอย่างที่อาจจะถ่ายทอดมาจากกาแฟอราบิก้า เพราะจะนั่นค่าปริมาณคาเฟอีนที่ได้ในกรดคล่องครั้งนี้ จึงมีค่าใกล้เคียงกับกาแฟอราบิก้าแท้ แม้ว่าโดยทั่วไปทั้งในรูปของกาแฟดิบและกาแฟคั่ว กาแฟโบรบสต้าจะมีปริมาณคาเฟอีนมากกว่ากาแฟอราบิก้า (Koshiro *et al.*, 2006) แต่ในการศึกษาครั้งนี้ยังไม่ได้ศึกษาลงลึกถึงรายละเอียดของยืนที่ควบคุมการสังเคราะห์สารคาเฟอีน ดังนั้นเพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้องและแม่นยำ จึงน่าจะมีการศึกษาในเชิงลึกต่อไป

ขณะที่ในส่วนของ สภาพแวดล้อม พบว่า อุณหภูมิมีผลต่อปริมาณคาเฟอีน นั่นคือ เมื่ออุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้ปริมาณสารคาเฟอีนเพิ่มสูงขึ้นตามด้วย เนื่องจาก อุณหภูมิเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการทำงานของเอนไซม์ ในกระบวนการเมแทบูลิซึมในพืชและสัตว์ (Eisenthal, 2006) โดยเมื่ออุณหภูมิต่ำกิจกรรมการทำงานของเอนไซม์เกิดขึ้น ได้น้อย ทำให้การสร้างสารเคมีต่างๆ ในพืชเกิดได้น้อยตาม และเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้นจะช่วยกระตุ้นกิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ ทำให้เอนไซม์ทำงานได้ดีมากขึ้น จึงพบสารเคมีต่างๆ เพิ่มมากขึ้นด้วย สถาคคล้องกับงานทดลองของ Ketellapper (1962) และ Bonner (1957) กล่าวว่า สภาพอากาศ โดยเฉพาะอุณหภูมิมีผลต่อการซักนำการสร้างสารเคมีภายในพืช ซึ่งอุณหภูมิสูงจะทำให้มีการผลิตสารเคมีภายในพืชมาก แต่จะคงที่เมื่อถึงที่ระดับอุณหภูมิหนึ่ง และลดลงเมื่ออุณหภูมิสูงกว่าจุดอุณหภูมิวิกฤติหรือจุดที่เหมาะสม ดังในการทดลองนี้ โดยในช่วงต้นฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตมีอุณหภูมิต่ำ มีค่าเท่ากับ 18.3 องศาเซลเซียส ส่งผลต่อกิจกรรมการทำงานของเอนไซม์ในกระบวนการสร้างสารตั้งต้นในการสังเคราะห์สารคาเฟอีนคือ Xanthosine (Ashihara and Cruzier, 2001 and Ashihara and Suzuki, 2004) และการสร้างสารคาเฟอีน เกิดขึ้น ได้น้อย ทำให้พบปริมาณคาเฟอีนต่ำ แต่เมื่อเข้าสู่ช่วงกลางฤดูเก็บเกี่ยว อุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น มีค่าเท่ากับ 20.7 องศาเซลเซียส เอนไซม์ถูกกระตุ้น การทำงาน ทำให้กิจกรรมการทำงานของเอนไซม์เพิ่มมากขึ้น จึงพบปริมาณคาเฟอีนเพิ่มมากขึ้นด้วย และเมื่อเข้าสู่ช่วงปลายฤดูเก็บเกี่ยวอุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้นอีก มีค่าเท่ากับ 23.6 องศาเซลเซียส การทำงานของเอนไซม์ทำงานได้ดีมากขึ้น จึงพบปริมาณคาเฟอีนมากขึ้นกว่าช่วงกลางฤดูเก็บเกี่ยว แต่การเพิ่มขึ้นของการทำงานของเอนไซม์จะลดลงเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นมากจนเกินจุดวิกฤติหรือจุดที่เอนไซม์เสียสภาพ (สมบูรณ์, 2538; ดนัย, 2544; Peterson *et al.*, 2007; Pittia *et al.*, 2001)